

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Карлово, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анна Г. Георгиева

при участието на секретаря Маргарита Ст. Тянчева
като разгледа докладваното от Анна Г. Георгиева Административно
наказателно дело № 20235320200134 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

С наказателно постановление № 22-0281-001368 от 18.01.2023 г. на Началника на РУ- Карлово към ОД на МВР- П., на Д. К. П., ЕГН *****, от гр. П., ул. „Б.“ № **** са наложени административни наказания на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП; на основание чл. 183 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП- глоба в размер на 10 лева, за нарушение на чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП; както и на основание чл.183 ал.4 т.7 пр.1 от ЗДвП- глоба в размер на 50 лв., за нарушение на чл.137а ал.1 от ЗДвП.

Недоволен от наказателното постановление е останал жалбоподателят и чрез упълномощен процесуален представител го обжалва в частта му, с която му е наложено административно наказание на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП, като прави искане за отмяната му като незаконосъобразно и необосновано. Счита за несъставомерно нарушението по чл.140 ал.1 от ЗДвП, доколкото не е осъществена субективната страна на деянието. Твърдят се допуснати съществени нарушения на процедурата по съставяне на АУАН и наказателното постановление досежно тяхното съдържание относно нарушението на чл.140 ал.1 от ЗДвП. Претендират се разноски.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява се от адв. Г.-упълномощен, който поддържа жалбата. Пледира за отмяна на атакуваното наказателно постановление досежно нарушението по чл.140 ал.1 от ЗДвП, считайки че служебното прекратяване на регистрацията на МПС, поради нерегистрирането му в двумесечен срок от придобиването представлява индивидуален административен акт, за който следва да е издадена ПАМ, която да се обяви на заинтересованото лице и тъй като не му е било обявено заличаване на регистрацията, счита че наказването му за управление на нерегистрирано МПС е незаконосъобразно. Претендира разноски.

Органът, издал наказателното постановление, редовно призован, не изпраща представител. Взема становище за неоснователност на жалбата. Счита издаденото наказателно постановление за правилно и законосъобразно, поради което моли съда да бъде оставено в сила. Прави възражение за прекомерност на евентуално претендирания адвокатския хонорар.

Съдът, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намери за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана от съда е неоснователна.

След като обсъди събраните по делото гласни доказателства чрез показанията на разпитаните в качеството на свидетели на Р. Р. като актосъставител и А. И. като свидетел по акта и очевидец при установяване на нарушението, както и приобщените писмени доказателства- наказателно постановление № 22-0281-001368 от 18.01.2023 г., разписка за връчването му, АУАН серия GA № 767161 от 23.10.2022 г., писмо от РП- П., ТО- Карлово, постановление от 05.01.2023 г. за отказ да се образува наказателно производство, справка за нарушител/водач, заповед № 8121 з-1632/02.12.2021 г., заповед № 317з-11675 от 31.12.2021 г., заповед № 8121К-10478/15.11.2018 г., справка от ОДМВР- П., Сектор „ПП“, справка по история на ПС, справки за промяна на регистрацията на ПС, съдът намира за установено следното:

На 23.10.2022 г., полицейските служители при РУ- Карлово Р. и И. осъществявали служебните си задължения като автопатрул в гр. К.. Около 16,39 часа двамата констатирали движение по ул. „*****“ в града, в посока от изток на запад на лек автомобил „*****“ с рег. № *****. Автомобилът бил спрян за проверка от полицейските служители, при която бил установен водача му и негов собственик- жалбоподателят П., който управлявал МПС без поставен обезопасителен колан, с който бил оборудван автомобила. Същият не носил и не представил и контролния талон към СУМПС. При извършена проверка в ОДЧ при РУ- Карлово било установено, че управлението от П. лек автомобил бил с прекратена на 07.10.2022 г. регистрацията на осн. чл.143 ал.15 от ЗДвП.

За констатираното нарушение оправомощеното, съгл. заповед №317з-

11675 от 31.12.2021 г. длъжностно лице- старши полицай Р.- служител при РУ- Карлово съставил процесния АУАН, с който приел, че жалбоподателят е осъществил нарушения на разпоредбите на чл.140 ал.1 пр.1 от ЗДвП, чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП и чл.137а ал.1 от ЗДвП, тъй като на 23.10.2022 г., в 16,39 ч., в гр. К., ул. „*****“ до ***, с посока на движение от изток на запад, управлявал личния си лек автомобил „*****“ с рег. № *****, който не бил регистриран по съответния ред и при извършена проверка в ОДЧ било установено, че от 07.10.2022 г. автомобилът бил с прекратена регистрация по чл.143 ал.15 от ЗДвП. Водачът не представил контролен талон към СУМПС. Водачът не използвал обезопасителен колан по време на движение, с който бил оборудван автомобила.

Така съставения АУАН бил подписан от жалбоподателя без възражения.

Във връзка със случая била образувано предварителна проверка, която приключила с постановление на прокурора от 05.01.2023 г. за отказ от образуване на наказателно производство, тъй като деянието, извършено от П. не осъществявало фактическия състав на престъпление по чл.345 ал.2 от НК, а представлява административно нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП, поради което постановлението било изпратено на РУ- Карлово за изпълнение.

На 18.01.2023 г. оправомощено длъжностно лице издало атакуваното наказателно постановление, с което при идентични с акта обстоятелства по нарушението, дата и място на извършването му и данни, индивидуализиращи нарушителя, на жалбоподателя били наложени административни наказания на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП; на основание чл. 183 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП- глоба в размер на 10 лева, за нарушение на чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП; както и на основание чл.183 ал.4 т.7 пр.1 от ЗДвП- глоба в размер на 50 лв., за нарушение на чл.137а ал.1 от ЗДвП.

Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя на 16.02.2023 г., а жалбата срещу него- депозирана на 27.02.2023 г.

Съгласно приетите по делото справки от ОДМВР- П., Сектор „ПП“ се установява, че на 05.08.2022 г. Д. К. П. придобил лек автомобил „*****“ с рег. № *****, като на 07.10.2022 г. била прекратена регистрацията на автомобила на осн. чл.143 ал.15 от ЗДвП, поради непререгистриране на МПС. За това не била издадена заповед за ПАМ и собственика не бил уведомен. На 28.10.2022 г. било отбелязано възстановяване на регистрацията.

Събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът ползва при постановяване на решението си, като счита същите за безпротиворечиви, последователни и пряко относими към предмета на делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна:

Предмет на съдебен контрол в конкретния случай е процесното наказателно постановление само досежно нарушението по чл.140 ал.1 от

ЗДвП.

При извършената проверка за законосъобразност, съдът намира, че при издаването на наказателното постановление в ожалваната му част не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да налага неговата отмяна. Същото съдържа всички реквизити, изискуеми по чл.57 от ЗАНН, издадено е в изискуемата от закона форма и от оправомощени длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност. Отбелязано е, че се издава въз основа на постановление за отказ да се образува наказателно производство. Дадено е ясно, точно, обстойно и коректно описание на нарушението по чл.140 ал.1 от ЗДвП, и на обстоятелствата по извършването му, налице е посочване на датата и мястото на извършване на нарушението, правната квалификация на същото и приложимата санкционна норма, размера на наложеното наказание глоба, както и лишаване от право да управлява МПС. Индивидуализиран е нарушителят.

Фактическите положения, отразени в обстоятелствената част на атакуваното наказателно постановление в обжалваната му част се явяват безспорно и категорично доказани от събраните гласни доказателства по делото, съдържащи се в показанията на разпитаните свидетели Р. и И., както и приобщените по делото писмени доказателства.

С разпоредбата на чл.140 ал.1 от ЗДвП (изм. ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), законодателят е въвел изискване по пътищата, отворени за обществено ползване, да се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Условията и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС, се определя с Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, издадена на основание чл.140 ал.2 и чл.142 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл.15 ал.1 от Наредбата, при промяна в регистрацията, собственикът представя документ за самоличност и подава заявление, което се попълва служебно и се подписва от него, като към заявлението собственикът представя редица изброени в нормата документи, а според чл.14 ал.1 от същата наредба, промяна в регистрацията се извършва при изменение на данните за превозното средство и собственика, посочени в свидетелството за регистрация, смяна на регистрационния номер, продължаване срока на валидност при временна регистрация, регистриране на ПС като „историческо“. Цитираната нормативна уредба указва, че при промяна в собствеността на МПС, лицето, което го е закупило, т.е. новият собственик, е длъжно да регистрира превозното

средство на свое име и в съответното звено „Пътна полиция“ при ОДМВР, като това следва и от разпоредбата на чл.4 ал.1 от Наредбата, според която, собственикът е длъжен да представи превозното средство и необходимите документи в определения срок за извършване на регистрация, промяна в регистрацията или прекратяване на регистрацията, а нормата на чл.3 ал.1 регламентира, че моторните превозни средства и ремаркетата се регистрират в срок до един месец от придобиване на собствеността или оформянето на вноса (постоянен или временен) от съответния митнически орган.

Съгласно чл.143 ал.15 от ЗДвП, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването му не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Санкционната норма на чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП от своя страна, предвижда налагане на глоба в размер от 200 до 500 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от 6 до 12 месеца за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, а съгласно § 6 т.25 предл. първо от ДР на ЗДвП „Водач“ е лице, което управлява пътно превозно средство.

По делото не е спорно, а и се явява безспорно доказано обстоятелството, че на посочената в наказателното постановление дата и място, Д. П. е управлявал лек автомобил марка „*****“ с рег. № *****. Ето защо, същият е имал качеството „водач“ на МПС, като е безспорно, че този автомобил е бил управляван по път, отворен за обществено ползване, както и че това МПС, към датата на процесната проверка 23.10.2022 г., е било със служебно прекратена регистрация на 07.10.2022 г. Прекратяването на регистрацията на описания лек автомобил е извършено по реда, посочен в нормата на чл.143 ал.15 от ЗДвП, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система. Безспорно е установено и че П. е придобил собствеността върху описания автомобил на 05.08.2022 г. и в едномесечен срок не го е регистрирал в съответното звено „Пътна полиция“ при ОДМВР, както и че в резултат от неизпълнението на това негово задължение регистрацията на автомобила е била прекратена служебно на горепосочената дата-07.10.2022 г.

Съгласно ТР № 2 от 5.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС по т. д. № 3/2022 г., Първа и Втора колегия на Върховния административен съд и макар, че същото касае приложението на разпоредбата на чл.143 ал.10 от ЗДвП, а именно прекратяване на регистрация, поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ е прието, че знанието за точната дата

на deregистрацията е от значение за субективната съставомерност на деянието, като едва след момента на узнаването на факта на прекратяването на регистрацията собственикът е длъжен да съобрази поведението си с deregистрацията на моторното превозно средство и с породените от нея правни последици. В конкретния случай жалбоподателят, който знае, че е закупил автомобила и че не е изпълнил задължението си да го пререгистрира, е могъл и е бил длъжен да знае, че регистрацията на същия ще бъде прекратена служебно и автоматично след изтичане на двумесечния срок от придобиването му, каквато е нормата на чл.145 ал.13 от ЗДвП. Ето защо, съдът намира, че процесното деяние е виновно извършено, при форма на вина непредпазливост.

По силата на чл.7 ал.1 от ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Алинея 2 на същия член предвижда, че непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. В случая такова изключение не е предвидено в ЗДвП, поради което и при наличието на извършено непредпазливо деяние, а именно нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП, правилно е ангажирана административно- наказателната отговорност на П. по чл.175 ал.3 пр. 1 от ЗДвП.

При определяне на наказанието административно- наказващият орган е наложил наказание в минималния, визиран в закона размер, поради което съдът намира същото за съобразено с изискванията на чл.27 ал.2 от НПК.

С оглед гореизложеното, съдът намира процесното наказателно постановление в атакуваната част за правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. В необжалваната част досежно наложените наказания на основание чл. 183 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП- глоба в размер на 10 лева, за нарушение на чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП и на основание чл.183 ал.4 т.7 пр.1 от ЗДвП- глоба в размер на 50 лв., за нарушение на чл.137а ал.1 от ЗДвП наказателното постановление вече е влязло в сила.

С оглед резултата от делото не следва да се уважава направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски.

Ето защо и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-0281-001368 от 18.01.2023 г. на Началника на РУ- Карлово към ОД на МВР- П., в частта му, с която на Д. К. П., ЕГН *****, от гр. П., ул. „Б.“ № **** е наложено административно наказание на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване от страните в четиринадесет дневен срок от съобщаването му пред Административен съд гр. П..

МТ[Запази редакцията](#)

Съдия при Районен съд – Карлово: _____